

BELGIE/
BELGIQUE
P.B./P.P.
2000 ANTWERPEN
GROENPLAATS
BC 30217

Colofon:

Maandblad

Erkenningnummer **P708093**

Versijnt niet in juli en augustus.

Belgische Theosofische Vereniging vzw
Geuzenplein 8, 1000 Brussel:

Website: www.ts-belgium.be & [Facebook](#)

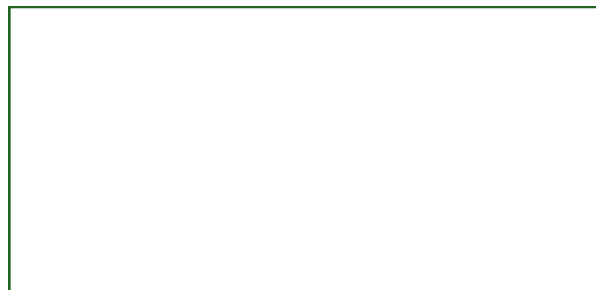
Belgische Orde van Dienst: [Facebook](#)

Verantwoordelijke uitgever :

Sabine Van Osta

p/a Milisstraat 22 - 2018 Antwerpen

Jaargang 12 - nummer 7/8 - Zomer 2017

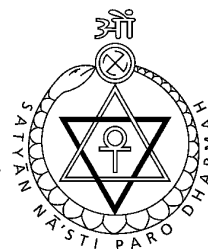

De drie doelstellingen

De Theosofische Vereniging kent de volgende doeleinden:

1. *Het vormen van een kern van de universele broederschap der mensheid, zonder onderscheid van ras, geloof, geslacht, kaste of huidskleur.*
2. *Het aanmoedigen van de vergelijkende studie van godsdienst, wijsbegeerte en wetenschap.*
3. *Het onderzoeken van de onverklaarde wetten van de natuur en van de vermogens die in de mens latent aanwezig zijn.*

De Theosofische Vereniging streeft voor haar leden een volledige vrijheid van denken na. Instemming met bovenstaande drie doeleinden is de enige voorwaarde voor lidmaatschap.

Het Witte Lotusblad

Deze nieuwsbrief wordt maandelijks uitgegeven door Loge Witte Lotus. (verschijnt niet in juli en augustus)

Elektronische verzending is gratis.

Een papieren versie in zwart/wit is eveneens te verkrijgen.

Abonnement van januari tot december: bedrag € 10 of bedrag per nummer € 1, over te schrijven op de rekening van Loge Witte Lotus

Nieuw! IBAN BE88 73440 4396 3641 tnv
Loge Witte Lotus FV.

In dit nummer:

<i>De Drie doelstellingen</i>	1
<i>Contactgegevens Antwerpse afdelingen & informatie</i>	2
<i>De bron waaruit...</i>	3

Belgische Theosofische Vereniging vzw

Contactgegevens Antwerpse Afdelingen

Loge Witte Lotus

Bijeenkomsten:

Thema-avonden op donderdag:
Milisstraat 22, 2018 Antwerpen
Zondaglesingen: Katrinahof, Fromentinstraat 1,
2050 Antwerpen-linkeroever

Secretariaat: Molenkouter 13 Bis, 2890 Sint-Amands

Telefoon: (0476) 879 968 of (0486) 631 997

Bankgegevens: IBAN BE88 7340 4396 3641
tnv Loge Witte Lotus FV

Internet: <http://www.logewittelotus.be> & [Facebook](#)

E-mail: info@logewittelotus.be &

loge.witte.lotus@ts-belgium.be

Deelname in de kosten activiteiten:

Zondaglesingen: leden € 2 - niet-leden: € 7
Thema-avonden: leden gratis - niet-leden: gratis
bij een eerste kennismaking, € 2 bij elke volgende
aanwezigheid

Loge Antwerpen

Bijeenkomsten & secretariaat:

Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

Voor alle informatie kan u terecht:

Telefoon: 0476 879 968

Bankgegevens: IBAN BE 45 7380 2736 0789
tnv T.V. Loge Antwerpen

Internet: [Facebook](#)

E-mail: loge.antwerpen@ts-belgium.be

Deelname in de kosten activiteiten:

Zondaglesingen: leden € 2—niet-leden: € 7
Thema-dagen: leden gratis - niet-leden: gratis bij
een eerste kennismaking, € 2 bij elke volgende
aanwezigheid

Studiecentrum Open Paradigma

Bijeenkomsten:

Milisstraat 22, 2018 Antwerpen

Secretariaat: Essenhoutstraat 137 Bus 3
2950 Kapellen

Voor alle informatie:

sc.open.paradigma@ts-belgium.be

Bankgegevens: IBAN BE84 4099 5863 3159
t.n.v. Christian Vandekerckhove

Internet: [Facebook](#)

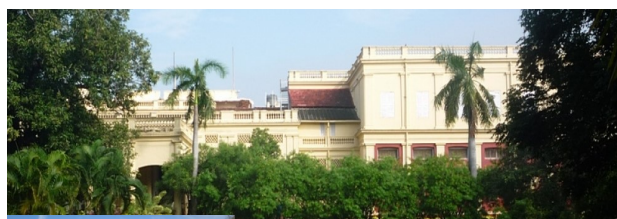
Deelname in de kosten activiteiten:

Zondaglesingen: leden € 3 - niet-leden € 7
Thema-avonden: leden: vrijwillige bijdrage voor
het Renovatiefonds Adyar, niet-leden € 3

De Belgische Theosofische Vereniging vzw

De Theosophical Society werd opgericht te New York op 17 November 1875. Haar internationaal hoofdkwartier is gevestigd te Adyar (Chennai), India. Zij is een ontmoetingsplaats van zoekers naar waarheid en heeft afdelingen in vele landen over de hele wereld.

Theosophical Society Adyar

I.T.C. Naarden

In Europa is een Internationaal Theosofisch Centrum (I.T.C.) gevestigd te Naarden (Nederland).

De Belgische Sectie van de Theosophical Society werd opgericht op 7 juni 1911. Haar hoofdzetel is gevestigd in Brussel en momenteel zijn er afdelingen - loges en studiecentra - te Antwerpen, Brussel en Gent.

Alle afdelingen organiseren met grote regelmaat voordrachten en studiebijeenkomsten en sommige, waaronder die in Antwerpen en Brussel, beschikken over een uitgebreide bibliotheek.

De voornaamste taak van de vereniging bestaat erin gelijkgestemde mensen bij elkaar te brengen en hen te stimuleren in hun zoekproces naar waarheid.

Loge Antwerpen werd opgericht in 1899. Loge Witte Lotus werd opgericht in 2006. Het Studiecentrum Open Paradigma werd opgericht in 2016.

Alle afdelingen, Loges en Studiecentra, beogen een aantrekkingspunt te zijn voor zoekers en onderzoekers van waarheid.

Alle links, nationaal en internationaal, zijn te vinden op de website van Loge Witte Lotus:

www.logewittelotus.be

Voor de inhoud van de artikels zijn enkel de auteurs verantwoordelijk. Het WLB vormt geen uitdrukking van enig standpunt van de BTV en haar afdelingen.

De bron waaruit...

Ook dit jaar is het de redactie gelukt om een extra nummer van Het Witte Lotusblad klaar te stomen en net als de voorbije jaren, kreeg ook dit zomernummer 2017 een heel apart en bijzonder onderwerp toegewezen:

de bron waaruit...

Het lijkt misschien een vreemd onderwerp en ieder van ons kan en zal zich bij het lezen van deze titel allerlei voorstellingen maken over 'de bron'.

Wanneer men echter even nadenkt over wat voor theosofen de bron, de oorsprong, de kiem, het begin, dan wel kan zijn, dan zal men al snel beseffen dat het hier gaat om datgene waarmee elk lid van de vereniging, bewust of onbewust, verbonden is.

'Het vormen van een kern van de algemene broederschap der mensheid, zonder onderscheid van ras, geloof, geslacht, kaste of huidskleur', is voor ieder van ons een hele uitdaging. We zijn tenslotte maar gewone mensen en conflicten zijn moeilijk te vermijden.

Het 'vormen van een kern' wil ook zeggen dat men niet stilletjes in zijn eentje blijft zitten maar de buitenwereld intrekt om die doelstelling, samen met anderen, te kunnen bewerkstelligen.

Een groep mensen verenigen, een vereniging oprichten, is op zich niet zo moeilijk. Ervoor zorgen dat iedereen zich dan ook, te allen tijde, houdt aan de doelstelling van de vereniging, is een heel andere zaak. Menig oprichter kon aan den lijve ondervinden dat niet alles steeds van een leien dakje loopt en dat, hoe goed de bedoelingen ook zijn, niet iedereen zich aan de doelstelling kan houden. Dit ondervond ook H.P. Blavatsky (HPB). In het boek van Sylvia Cranston en Carey Williams (research assistent): *HPB: Het bijzondere leven en de invloed van Helena Blavatsky*, kunnen we lezen:

Nadat ze in 1871 'en passant' schipbreuk had geleden en enige tijd in Egypte moest wachten alvorens naar huis terug te keren, had ze besloten een 'Société Spirite' op te richten. Doel van de vereniging: onderzoek van mediums en verschijnselen volgens de theorieën en filosofie van Allan Kardec.

Zoals HPB aan A. Sinnett schreef, bestond er toen geen andere manier **'om de mensen een kans te geven om zelf in te zien hoezeer ze zich vergisten. HPB wilde eerst een al gevestigde en aanvaarde leer vrij spel laten om dan, als de mensen inzagen dat deze tot niets leidde, haar eigen verklaringen te geven'**.

Om dit doel te bereiken, was HPB bereid alle mogelijke moeite te doen – zelfs toe te laten dat men haar een tijdlang als een hulpeloos medium zag. Ze verklaarde: **'Ze weten niet beter, en het doet mij geen kwaad – want ik zal hun heel gauw het verschil laten zien tussen een passief medium en iemand die actief handelt'**.

De 'Société Spirite' werd een totale mislukking en in een latere brief aan Sinnett, waarin ze haar afschuw toonde, schreef ze dat ze zich 'en désespoir de cause' met amateurmediums had omringd - Franse vrouwelijke spiritisten, de meeste van hen armoedige zwerfsters, zo niet avonturiersters die waren meegekomen met het leger ingenieurs en werklieden voor het Suezkanaal. Ze schreef:

'Ze stelen het geld van de society, ze drinken als ketters en ik heb ze nu erop betrapt dat ze onze leden, die kwamen om verschijnselen te onderzoeken, schaamteloos bedriegen met gefingeerde manifestaties. Ik heb heel onaangename scènes met verschillende mensen gehad die mij alleen voor dit alles verantwoordelijk hielden. Dus heb ik ze weggestuurd. . . . De Société Spirite heeft nog geen twee weken bestaan – ze is een ruïne – majestueus, maar even veelzeggend als die van de graven van de farao's. . . . Om de komedie met een drama af te ronden, werd ik nog bijna neergeschoten door een krankzinnige – een Griek die bij de enige twee openbare seances aanwezig was die we hebben gehouden en die, naar ik aanneem, bezeten raakte door een of ander gemeen spook.'

Hoewel het spiritisme reeds lang aangehangen werd in o.a. het Oude India, Tibet en Egypte, ontstond, zoals we het kunnen nemen, het 'moderne' spiritisme halverwege de 19de eeuw. Allan Kardec (pseudoniem van Hippolyte L.D. Rivail, 1804-1869) zou dit 'moderne' spiritisme verheffen tot een neoreligie en aan het eind van de 19de eeuw was het een ware hype. Bedrog heerste alom, want het is voor anderen moeilijk te controleren of iemand daadwerkelijk contact heeft met geesten.

Toen HPB in 1873, in opdracht van Morya naar New York verhuisde, werd ze actief in een spiritualistische beweging die in Noord-Amerika een grote verspreiding kende. Ze was medium bij seances. Kol. H.S. Olcott (advocaat en journalist bij The Dailey Graphic) zou ze voor het eerst ontmoeten in oktober 1874, op de

www.ts-adyar.org

Eddy boerderij in Chittenden, Vermont, waar, zoals verscheen in de kranten, heel vreemde gebeurtenissen plaatsvonden. (zie Het Witte Lotusblad juni/juli/aug. 2007).

Olcott was een verwoed schrijver en net als hij, begon HPB ook zelf artikels over het onderwerp te schrijven. Ze was trouwens van mening dat het spiritualisme, zoals dat in Noord-Amerika werd beoefend, een nuttig tegenwicht vormde voor de overheersende materialistische opvattingen. Wat volgens haar ontbrak, was echte (ware) occulte kennis. Toen ze een aantal artikels schreef voor het tijdschrift *Spiritual Scientist*, gebruikte ze voor het eerst de term 'theosofie' en wat duidelijk naar voren kwam, was dat ze geloofde in het bestaan van occulte broedersschappen, die een zeer oude universele wijsheid weten te bewaren.

Olcott en HPB richtten toen de *Miracle Club* op, een groep mensen met wie ze het Amerikaanse publiek wilde informeren over paranormale fenomenen en hun mediums. Het is tijdens een van die bijeenkomsten in september 1875, waarop ook William Quan Judge aanwezig was, dat het idee ontstond om een vereniging op te richten.

H.P. Blavatsky

H.S. Olcott

W.Q. Judge

Crow's nest—Bombay
www.theosofie.net

17 november 1875, de dag van de openingsrede van Olcott, de eerste voorzitter van de nieuw opgerichte vereniging, wordt door theosofen over de hele wereld gezien als de oprichtingsdag van de

Theosophical Society.

De eerste jaren van de TS speelden zich af in New York. Eind 1878, verlieten HPB en Olcott deze stad om via Londen op 16 februari 1879 in Bombay aan te komen. Hier vestigden ze het hoofdkwartier van de TS, van waaruit het werk echt kon beginnen.

HPB en Olcott reisden heel India rond, overal werden groepen opgericht en zo werd ook, tijdens een rondreis in Zuid-India, een nieuwe groep opgericht in Adyar (Madras). De leden hier drongen er bij HPB en Olcott op aan om het hoofdkwartier van Bombay naar hun stad te verhuizen. Eerst was er enige twijfel doch toen HPB het domein,

gekend als de Huddleston Gardens, zag, zei ze aan Olcott: 'Dit is wat de Meesters willen'. Op 17 november 1882, precies zeven jaar na de oprichting van de TS, werd het landgoed dat 27 aren groot was, aangekocht. HPB zou zich vanaf 12 december 1882 definitief in Adyar vestigen.

De TS is heden ten dage verspreid over de hele wereld. Even kijken naar wat HPB vanuit India heeft verwezenlijkt, kunnen we het best doen aan de hand van enkele krantenberichten die verschenen na haar overlijden op 8 mei 1891.

In de *Indian Mirror*, een toonaangevende krant van de Indiërs, verscheen op 15 mei 1891:

"Helena Petrovna Blavatsky heeft opgehouden te bestaan op dit aardse gebied. . . . Ze behoorde niet tot het ene land of het andere. De wereld was haar thuis en alle mensen waren haar broeders. . . haar hele leven was zonder meer buitengewoon. Er bestaat geen menselijke standaard waarnaar men haar kan beoordelen. Ze zal altijd apart staan. .

Voor ons . . . is het onmogelijk de reusachtige omvang van dit verlies te beseffen. Onze liefde voor Mw. Blavatsky was zo persoonlijk, we verlangden ernaar haar in eigen persoon nog eens in India te zien . . . en nu dit verlangen wreed door de dood is verijdel, bekruipt een verdoving al onze zintuigen en schrijven we als het ware mechanisch. We herinneren ons de gelaatstrekken van de geliefde dame . . . haar levendige bewegingen, de snelle woordenstroom, die lichte, vurige ogen die door je heen keken en je met één blik binnenstebuiten keerden. Dan weer zagen we haar vriendelijk en zachtaardig als een moeder, en wijs als een vader die je geloof, hoop en troost schonk als je haar sprak over je twijfels en angsten. . . .

De Theosophical Society werd gesticht om [naast andere doelstellingen] de religieuze en filosofische waarheden van de vedanta en het boeddhisme in westerse landen [te verspreiden]. Maar zelfs in dit land was maar een klein deel van die waarheden bekend. Mw. Blavatsky moest daarom haar werk naar ons overbrengen; en gedurende een aantal jaren was ze een levend offer ter wille van de

William Quan Judge's tekening van het hoofdkwartier van de Theosophical Society in Adyar, 1884. (The Path, juni 1892, blz. 75)
www.theosofie.net

hindoes, die zich echter hoogst ondankebaar van haar afwendden toen ze hun steun het meest nodig had...”.

The Review of Reviews, T. Stead, redacteur, Londen juni 1891:

“Onder de verschillende spirituele leraren aan de voeten van wie ik in de loop van mijn eclectische journalistieke loopbaan heb gezeten, was Mw. Blavatsky een van de origineelste. Er zijn mensen die zich inbeelden dat ze met de theosofie hebben afgerekend omdat ze een grap kunnen maken over een theekopje. . . . Wat Mw. Blavatsky deed, was oneindig veel grootser dan het dupliceren van theekopjes. Ze maakte het voor de meest beschaafde en sceptische mannen en vrouwen van deze generatie mogelijk te geloven, en vurig te geloven, in een mate die hen bestand maakte tegen spot en hen vervolging deed verachten – dat de onzichtbare wereld die ons omgeeft, niet alleen intelligente wezens bevat met een kennis van de waarheid die verre superieur is aan de onze, maar dat het voor de mens mogelijk is om in verbinding te treden met deze verborgen en stille wezens en door hen te worden onderwezen in de goddelijke mysteriën van tijd en eeuwigheid. . . . Dat is een grote prestatie, waarover men a priori zou hebben gelachen als iets onmogelijks. Toch verrichtte ze dat wonder.

Mw. Blavatsky, een Russin, . . . bekeerde vooraanstaande Engelsen in India tot een hartstochtelijk geloof in haar theosofische missie, zelfs toen de chauvinistische koorts op zijn hevigst was; in de latere jaren van haar leven slaagde ze erin Annie Besant over te halen om zich bij de nieuwe-oude religie aan te sluiten; deze had jarenlang als pionier gevochten in de voorste gelederen van een militant atheïsme. Een vrouw die deze twee dingen kan presteren, is inderdaad een geweldige vrouw.

Te midden van een materialistische en mechanische generatie [slaagde] Mw. Blavatsky erin om een klasse van onderzoekers en economen te dwingen tenminste het bestaan te erkennen van de opvatting, dat alle materiële dingen slechts een voorbijgaande illusie zijn en dat alleen het spirituele werkelijk bestaat. Mw. Blavatsky heeft ook het gevoel versterkt en bij velen bijna herschapen dat dit leven alleen een proeftijd is. In dit opzicht was haar lering veel meer in overeenstemming met de geest van het Nieuwe Testament dan veel van de pseudochristelijke leringen van onze tijd. Ze heeft de horizon van ons denken verbreed en iets van het oneindige gevoel van het uitgestrekte, onbegrensde mysterie dat enkele van de oosterse religies kenmerkt, naar het hart van Europa in de negentiende eeuw gebracht”.

In een volgend redactioneel artikel voegde Stead hieraan toe:

“Reïncarnatie kan wel of niet waar zijn. Of het denkbeeld nu waar is of onjuist, het was tot deze laatste tien jaar voor de gewone westerling bijna ondenkbaar. Dit is niet langer het geval. Grote aantallen mensen die het nog steeds als onbewezen verwerpen, hebben geleerd de waarde ervan te erkennen als een hypothese die veel van de mysteriën van het menselijk leven verklaart . . . het is onbetwistbaar dat de welwillende erkenning van de mogelijkheid van reïncarnatie de denkwereld van de mensen heeft verruimd. . . . En dit, wat ongetwijfeld een grote prestatie is, zal voor altijd worden verbonden met de naam Mw. Blavatsky”.

Theosophical Convention, Bombay 1882
<http://davidpratt/info>

New York Daily Tribune, 10 mei 1891:

“Weinig vrouwen in onze tijd zijn hardnekkiger in een verkeerd daglicht gesteld, belasterd en veracht dan Mw. Blavatsky. Maar hoewel boosaardigheid en onwetendheid met haar deden wat ze niet laten konden, zijn er overvloedige aanwijzingen dat haar levenswerk zich van alle blaam zal zuiveren, dat het zal blijven bestaan en dat het ten goede zal werken. . . .

Het leven van Mw. Blavatsky was opmerkelijk, maar dit is niet de plaats of de tijd om over de wederwaardigheden ervan te spreken. Het moet voldoende zijn te zeggen dat ze zich bijna twintig jaar lang had gewijd aan de verspreiding van leringen waarvan de basisbeginselen een verheven ethisch karakter dragen. Ongeacht hoe utopisch het aan sommigen mag toeschijnen, om in de negentiende eeuw een poging te doen de barrières van vooroordeel op grond van ras, nationaliteit, kaste en klassen af te breken, en die geest van broederlijke liefde in te prenten die de grootste van alle spirituele leraren in de eerste eeuw voorschreef, het edele van het doel kan alleen in twijfel worden getrokken door degenen die het christendom verwerpen. Mw. Blavatsky geloofde dat de vernieuwing van de mensheid moet zijn gebaseerd op de ontwikkeling van altruïsme. Hierin stond ze op één lijn met de grootste denkers, niet alleen van de tegenwoordige tijd, maar van alle tijden. . . . Alleen al dit geeft haar leringen recht op de eerlijke en ernstige overweging door allen die invloeden die bijdragen tot rechtvaardigheid respecteren.

Ze deed belangrijk werk . . . in een andere richting. Men kan wel zeggen dat niemand in de huidige generatie meer heeft gedaan voor het opnieuw ontsluiten van de lang verzegelde schatten van oos-

terse kennis, wijsheid en filosofie. Beslist niemand heeft zoveel gedaan om die diepzinnige wijsheid-religie, uitgewerkt door het altijd bespiegelende Oosten, toe te lichten en die oude literaire werken aan het licht te brengen waarvan de strekking en diepte in de westerse wereld zoveel verbazing hebben gewekt. Deze was immers opgegroeid met het bekrompen geloof dat op het terrein van het speculatieve denken het Oosten slechts grove en kinderlijke ideeën had voortgebracht.

Haar kennis van oosterse filosofie en esoterie was veelomvattend. Geen oprechte geest kan hieraan twifelen na het lezen van haar belangrijkste twee boeken. Vaak leidden haar stappen inderdaad naar plaatsen waar slechts enkele ingewijden haar konden volgen, maar de toon en tendens van al haar geschriften waren heilzaam, verkwikkend en stimulerend. De les die ze voortdurend inprentte, was zonder twijfel wat de wereld het meest nodig heeft en altijd nodig heeft gehad, namelijk de noodzaak het zelf te beteugelen en voor anderen te werken. Zo'n leer is ongetwijfeld onaangenaam voor ego-aanbidders en heeft misschien weinig kans op zoiets als algemene aanvaarding, om maar te zwijgen over algemene toepassing. Maar de man of vrouw die weloverwogen afziet van alle persoonlijke doeleinden en ambities om zulke ideeën te bevorderen, heeft zeker recht op respect, zelfs van degenen die zich het minst in staat voelen gehoor te geven aan de oproep tot een hoger leven.

Het werk van Mw. Blavatsky heeft al vrucht gedragen en is kennelijk bestemd om in de toekomst nog opmerkelijker en weldadiger gevolgen voort te brengen. Wie deze tijd nauwkeurig waarneemt, heeft allang gezien dat de toon van het huidige denken in veel richtingen hierdoor werd beïnvloed. Een ruimdenkender mensheid, liberalere overwegingen en een neiging om oude filosofieën te onderzoeken vanuit een hoger gezichtspunt, houden rechtstreeks verband met de leringen waarnaar is verwezen. Zo heeft Mw. Blavatsky haar stempel op de tijd gedrukt. En haar werken zullen haar daarin volgen . . . en eens, al is het niet onmiddellijk, zal men de verhevenheid en zuiverheid van haar doelstellingen en de wijsheid en strekking van haar leringen vollediger erkennen; en men zal haar nagedachtenis de eer geven waarop deze met recht aanspraak kan maken”.

Het is duidelijk dat HPB bij velen een enorme indruk heeft nagelaten. Niet enkel als persoon maar ook haar werk en haar geschriften waren en zijn voor velen nog steeds een bron van inspiratie. Wie heden ten dage in contact komt met Theosofie, zal vaststellen dat de Eeuwige Wijsheid, bewaard gebleven in het Oosten, door HPB aan het einde van de 19^e eeuw aan het Westen werd terug geschonken. De zoektocht naar de werkelijkheid is een levenslange studie, een kennisleer maar ook en vooral een levensfilosofie.

Het bestuderen van Theosofie kan door o.a. zelfstudie, een manier waarbij men op eigen tempo de mysteriën van het leven tracht te ontrafelen. Wanneer er echter twijfel en/of onduidelijkheid ontstaat, kan zoeken naar gelijkgestemden een oplossing bieden en in eerste instantie kijkt men dan naar wat de onmiddellijke omgeving te bieden heeft.

Hoofdzetel
Belgische Theosofische Ver-
eniging vzw te Brussel
Ex archivo: LJO

De TS heeft plaatselijke afdelingen: loges en studiecetra. Mensen die op regelmatige tijdstippen bijeenkomen om samen te zoeken naar de werkelijkheid achter de materiële verschijnselen. Dit samen zoeken door het samen bestuderen, het samen bespreken en vooral het naar elkaar luisteren, kan heel verhelderend en leerrijk zijn voor de eigen zienswijze. Dit groepsgebeuren kan de eigen inzichten verrijken, zeker wanneer dit geschiedt met respect voor ieders vrijheid van denken en meningsuiting.

Met wat een plaatselijke afdeling, een loge of een studiecetrum te bieden heeft, kan men best tevreden zijn. Toch ontstaat ergens het gevoel dat er achter die groep meer verborgen zit. Een sturende kracht van waaruit de nodige energie verspreid wordt over de hele wereld om zoekers naar waarheid te stimuleren hun pelgrimstocht verder te zetten.

Elk land waar theosofische groepen worden opgericht, streeft ernaar om zich te verenigen in een Nationale Sectie. België telde in 1911 voldoende loges om, als teken van de verbondenheid tussen alle afdelingen op het Belgisch grondgebied, de Nationale Sectie – die we nu kennen als de Belgische Theosofische Vereniging vzw – op te richten. Men ziet deze vzw vaak enkel als een administratieve schakel binnen de TS doch dit is niet geheel juist. Net als elke plaatselijke afdeling draagt ook een Nationale Sectie haar steentje bij in de verbondenheid, de samenhangigheid tussen alle leden van de Vereniging en het kanaliseren van de energie voor de verspreiding van het theosofisch gedachtengoed.

Eind 19de, begin 20ste eeuw kende de TS een enorme groei in Europa. De oorspronkelijk Britse Sectie gaf geboorte aan de Scandinavische, Nederlandse, Franse, Italiaanse en Duitse Nationale Secties. Tijdens de jaarlijkse Conventie van de Britse Sectie in juli 1903 in Londen, met Kol. H.S. Olcott als gastspreker, werd een **Federatie van Europese Secties** opgericht. Kol. Olcott juichte de oprichting van Federaties binnen een zelfde geografische of taalgebonden streek toe.

Het doel van een Federatie is in de eerste plaats het versterken van de banden tussen de bij haar aangeslo-

ten landen, het aanmoedigen van samenwerking en het creëren van een sterke gemeenschap. Het werk van de Federatie bestaat dus uit het bevorderen van begrip en broederschap in een gemeenschappelijke perceptie van de diepere betekenis van alle dingen en de verspreiding van de Theosofische inzichten, kern voor vrede, geluk en liefde.

Ook al lijkt de Federatie een ver-van-ons-bed afdeling binnen de TS, toch mogen we het werk dat er verricht wordt niet aanzien als verwaarloosbaar. Een Federatie organiseert of helpt bij het organiseren van congressen, zomerscholen, seminaries en workshops. De Belgische Nationale Sectie is aangesloten bij de European Federation of the Theosophical Society, met hoofdzetel te Parijs, Frankrijk.

Zo belanden we bij de bron, het hart van de Vereniging: de

Hoofdzetel van The Theosophical Society in Adyar, India

India, een fascinerend land vol contrasten, een land van goden en verhalen, een land van eeuwenoude tradities, de 'thuisbasis' van de Theosophical Society.

De TS werd opgericht in een tijd van wetenschappelijk materialisme, techniek en geestelijke bekrompenheid. Ideeën die aan het eind van de 19de eeuw heel wat tegenstand ondervonden, zijn nu in onze huidige tijd wijdverbreid. Denken we maar aan o.a. karma en reïncarnatie.

De Westerse wereld was toen, wat we kunnen omschrijven als de 'Oude Wijsheid', reeds eeuwen vergeten. We kunnen stellen dat door de oprichting van de TS, het Westen een stukje van die oude wijsheid, die in het Oosten levend was gebleven, terug kreeg.

Sinds de oprichting van de TS in 1875 is er op onze kleine aardbol heel wat gebeurd. Het leven op onze planeet ziet er heel anders uit dan toen en het zal er binnen honderden, ja, zelfs tientallen jaren ook heel anders uitzien. Men kan zich de vraag stellen of de taak van de TS, na al die jaren, dan nog niet is voltooid. Momenteel gaat de wetenschap met rasse schreden vooruit en het zoeken naar antwoorden ligt in de natuur van de mens. Wat we kunnen vaststellen, is dat alle nieuwe ontdekkingen steeds weer andere vragen doen opborrelen. We kunnen dus met zekerheid stellen dat de taak van de TS, dat wat ze ons en de hele mensheid aanbiedt – de oude, eeuwig wijsheid, Theosofie – ver van volbracht is.

Theosofie is, om het met de woorden van H.P. Blavatsky te zeggen:

“een oeverloze oceaan van de universele waarheid, liefde en wijsheid die zich op de aarde weerspiegelt ...

de Theosophical Society werd opgericht om de mensheid te tonen dat die oceaan bestaat”.

De taak die de TS zichzelf heeft toebedeeld – de gehele mensheid, dus ieder van ons, de mogelijkheid bieden te zoeken naar de universele waarheid achter alle dingen, is zeker niet eenvoudig. Het verspreiden van Theosofie, de Eeuwige Wijsheid, is zoals reeds werd aangegeven, niet enkel het verzamelen van kennis.

Het is ook en vooral een manier van leven, denken, voelen en ervaren. Theosofie wil een proces van individuele bewustwording op gang brengen, een ontdekkingsreis naar de "Goddelijke Wijsheid" die zich bevindt achter alle dingen. Een wijsheid die zich bevindt in de mens zelf.

Onze dankbaarheid dient uit te gaan naar alle theosofen die zich de voorbije 100 jaar hebben ingezet voor de verspreiding van de Oude Wijsheid. Respect en waardering ook naar de oprichters van de TS. Zij gaven ons niet enkel de mogelijkheid onze zoektocht naar waarheid verder te zetten, maar schonken alle theosofen ook een plek, een thuisbasis, ***het domein in Adyar.***

Dit domein kunnen we omschrijven als een spiritueel centrum voor al wie zoekt naar Waarheid. Spirituele centra zijn er wel overal op de wereld te vinden maar wat maakt 'Adyar' dan zo speciaal?

Theosofen noemen het hun 'thuisbasis', een plek waar mensen tot rust komen en nieuwe energie opbouwen. De vele verhalen over 'Adyar' van wie er voor een korte of lange periode verbleef, stralen betovering, overweldiging, kracht en energie uit.

European Federation of the Theosophical Society,
Parijs, Frankrijk

Een stukje geschiedenis:

Na de oprichting van de TS in New York, in 1875, speelden de beginjaren zich in die stad af.

Eind 1878, verlieten H.P. Blavatsky (HPB) en Kol. H.S. Olcott New York om via Londen op 16 februari 1879 in Bombay aan te komen. Hier vestigden ze het hoofdkwartier van de TS en de activiteiten – vooral voordrachten – kenden succes. Heel wat groepen, verspreid over India, werden opgericht en in 1882 werd de hoofdzetel overgebracht naar Adyar.

Op het domein, de Huddleston Gardens, dat slechts 27 aren groot was, bevond zich een groot gebouw in koloniale stijl en twee andere huizen.

Dr. Annie Besant (1847-1933, 2de Internationale President van de TS) verwees ooit naar Adyar als een 'Flaming Center' van waaruit de Krachten van Wijsheid en Mededogen geheel vrijwillig de wereld beïnvloeden. Aan de ingang van haar kamer hing een bord met volgende boodschap:

**“Werk voor Adyar,
het Huis van de Meesters”.**

J. Krishnamurti, die jaren verbleef in Adyar, zei het volgende:

“Het is essentieel voor het individueel lid en voor de Vereniging dat Adyar, als een groot spiritueel centrum, waardig en vereerd wordt gehouden. Het belang is zo vanzelfsprekend dat slechts weinigen hieraan kunnen twijfelen. Adyar is en zal altijd een spirituele oase zijn waar de vermoeide reiziger comfort en rust zoekt. Hoewel het niet elk lid in de vereniging is gegeven om er vanuit de wereld van wildernis naartoe te gaan, toch geeft het bestaan van een dergelijk centrum hoop en aanmoediging.

Ik heb vele wondermooie landen bezocht en beroemde landschappen gezien doch er is geen enkel gelijk aan het buitengewone abstracte iets van ons Adyar. Er is een atmosfeer die niet bestaat in een kerk of tempel en er is de Aanwezigheid van wat we verwachten waar te nemen in een geheim schrijn. Men kan een God of een benijdenswaardig zondaar worden in Adyar. Het is een wonderbaarlijke plek die behouden moet blijven als was het een heilige tempel.”

In 1883 werd met de verbeteringen en de verbouwingen aan het originele gebouw begonnen. Vier jaar later resulteerde dit in het huidige Hoofdgebouw waar alle belangrijke ontmoetingen doorgingen.

De grote hal van het hoofdgebouw - de Hal van Eenheid

Theosofie of de Eeuwige Wijsheid, de bron van alle religies, verkondigt de eenheid van alle dingen. De inkomhal van het Hoofdkwartier symboliseert die eenheid. Bij het betreden van de hal, ziet men in een alkoof op een marmeren platform een plaasteren beeld van HPB volgens haar portret van Schmiechen. Het beeld kreeg van Kol. Olcott een inscriptie in Latijn: ***'HPB Amicitiae nostrae testimonium. H.S.O. 8.5.1899'***.

Bij het overlijden van Kol. Olcott in 1907, werd een beeld van hem aan de zijde van HPB geplaatst. Inscriptie:

'The Founders of the Theosophical Society:

Helena Petrovna Blavatsky 1831-1891 - Henry Steel Olcott 1832-1907'

Aan de wanden van de hal zijn bas-reliëfs van symbolen en figuren: de noordoost- en westkant vertegenwoordigen ze de levende religies: christendom, boeddhisme, hindoeïsme, zoroastrisme, islam, jainisme, jodendom, taoïsme, confucianisme, shintoïsme en bahá'í. De zuidkant vertegenwoordigt de uitgestorven religies.

Eveneens aan de westkant hangt een groot bord met daarop de namen van alle Secties van de TS met de datum van hun oprichting. Aan de zuidkant wordt de TS, met haar motto “Geen religie hoger dan waarheid” voorgesteld door het gekende symbool en aan de noordkant bevinden zich sokkels met de buste van Kol. Olcott en Annie Besant.

Een bijgebouw voor de nieuw op te richten Adyar bibliotheek (waar nu het museum van de TS is ondergebracht) met zijn panelen waarop hoofden van olifanten werden aangebracht, werd in 1884 gebouwd.

Boekhandel - Onderzoek Centrum

De Boekhandel - Onderzoekscentrum werd door Kol. Olcott opgericht in 1886 en omvatte een kleine doch zeer waardevolle collectie boeken van de oprichters. Oorspronkelijk gehuisvest in het hoofdgebouw, werd het in 1968 overgebracht naar een ruimer gebouw dat geschikt was voor de nodige groeimogelijkheden.

Hermann Schmiechen was een Duits kunstenaar die portretten van Meester Koot Humi (KH) en Morya (M) schilderde.

H.P. Blavatsky, A.P. Sinnett, Laura Holloway, Mohini M. Chatterji en nog anderen verzamelden zich in de Londense studio van de kunstenaar in 1884. Volgens hun beschrijvingen, schilderde de kunstenaar de verschillende portretten.

In de [Readers Guide to The Mahatma Letters to A. P. Sinnett](#) kunnen we verder lezen: : De kunstenaar begon zijn werk op 19 juni en beëindigde dit op 9 juli. Daarna schilderde hij duplicaten van elk, vermoedelijk twee. De twee originele portretten van M en KH werden in oktober 1884 overgebracht naar Adyar, waar ze enige tijd te bezichtigen waren. Zij bevinden zich nu in de 'Schrijnkamer' van het hoofdgebouw. Hij schilderde ook twee portretten van HPB, de eerste in Elberfeld, Duitsland in het najaar van 1884 en het tweede in Londen in 1885. Het eerste is nu in Londen, 31 Holland Villas Road en het tweede is op de hoofdzetel van de Indische Sectie van de Theosophical Society in Varanasi (Benares), India. ..."

(ML index; ODL 3: 156; LMW I: 214; HPB VI (chronology); D, p. 338. "The Theosophist" September 1948, article by

Boekhandel - Onderzoekcentrum was steeds een van de belangrijke aspecten in het werk in Adyar, zowel voor studenten als voor het publiek. Meer zelfs, momenteel is het een van de beroemdste oosterse bibliotheken in de wereld, gewijd aan onderzoek en publicatie op het gebied van oosterse beschaving, filosofie en religie. Het bezit meer van 250.000 gedrukte volumes en ongeveer 20.000 manuscripten op palmbladen uit India, Sri Lanka, China, en andere plaatsen, waarvan enkele uitgestald worden voor bezoekers.

De Chinese Tripitakas, de Tibetaanse Kanjur en Tanjur, een collectie van zeldzame werken in het Latijn en andere westerse talen, en een volledige set van belangrijke wetenschappelijke tijdschriften zijn enkele van de kostbare bezittingen.

Verscheidene zeldzame en voorheen ongepubliceerde werken uit de manuscriptcollectie werden uitgegeven in gedrukte versie.

Behalve de Adyar Boekhandel-series, de algemene- en pamflet series publiceert men er ook een wetenschappelijk tijdschrift: de Brahmaidya. Hierin worden studies opgenomen over religie, filosofie, cultuur en verschillende aspecten van indologie. Dit tijdschrift wordt wijd verspreid onder geleerden in de hele wereld.

Andere publicaties omvatten: *Veda en Vedanta, Upanishads, Dharma Sastra, Artha Sastra, Astrologie, woordenschat, Muziek, Poëzie en Drama.*

De bibliotheek breidt haar diensten ook uit naar onderzoekcentra, universiteiten en geleerden in India en daarbuiten.

De manuscripten werden gebruikt in verschillende belangrijke publicaties van andere onderwijsinstellingen. Heel zeldzame manuscripten, oude en zeldzame boeken van

grote waarde worden niet uitgeleend. Ze kunnen enkel in de bibliotheek worden geraadpleegd, al dan niet in het bijzijn van de bibliothecaris of een van zijn assistenten.

Begin 20ste eeuw werden onafgebroken aanpassingen doorgevoerd en bijgebouwen opgetrokken. De kracht, het inzicht en de spirituele energie van de vroege leiders maakten van Adyar, zoals Besant het zou omschrijven het "Vurig Centrum" van Theosofie zoals het nu is.

In 1907 toen Annie Besant International president van de T.S. werd, omvatte het domein 27 aren. Ze kocht eigendommen op en tegen eind 1911 had het domein al een oppervlakte van 253 aren. Die aangekochte eigendommen zijn nu gekend als *Alsace Grove, Blavatsky gardens, Olcott Gardens, Besant Gardens en Damodar Gardens*. Het was een tijd waarin leden heel gulle bijdragen schonken en ook Besant schonk herhaaldelijk grote sommen geld aan de Vereniging.

Bodjanasala
<https://peacocktrail.wordpress.com/>

In de tijd van Olcott was Adyar nog geen plek waar studenten konden verblijven. Enkel de behuizing was voorzien voor de weinige werkers die nodig waren voor de administratie van de TS. Besant zorgde ervoor dat studenten, die de wens uitten er een of meer jaren te verblijven om er te studeren en te helpen bij het werk, er konden verblijven. Speciale studentenverblijven werden opgericht: de huidige **Bhojanasala** (Indisch restaurant), **Quadrangle en Leadbeater Chambers**.

Bhojanasala is een accommodatie in Indische stijl en werd voltooid in 1910. Indische bezoekers vinden hier een onderkomen.

Quadrangle, gebouwd in 1910, is een plaats voor studenten en bezoekers.

Leadbeater Chambers (LBC), accommodatie in Westerse stijl werd gebouwd in

De laatst aanwinst bij de Tibetaanse collectie zijn drie xylografen, aangeboden door de Dalai Lama tijdens zijn bezoek, samen met de Panchen Lama, aan de Adyar boekhandel op 18 december 1956.

Deze xylografen zijn handgemaakt in fijn Tibetaans papier en bevatten elk tussen 1000 en 1500 pagina's.

Et onderwer is biografisch—de biografie van Pandit Atisha Dipankara's leven in Tibet, de biografie van de Indische life Pandit Thelo and his disciple Narope of Nalanda, en de Tibetaanse discipels Mila and Marpa.

Radha Burnier, *The Theosophist*, Februari 1957

Blavatsky Bungalow

1910 en opende in 1912. Hier verblijven de Westerse bezoekers.

Een ander gebouw dat we aantreffen op de campus is:

Blavatsky Bungalow, een prestigieus en belangrijk twee verdiepingen tellend gebouw. Het werd, samen met 80 aren grond gekocht van de Prins van Arcot. De eigendomsakte werd door Annie Besant aan de TS overhandigd op 17 november 1908, toen ze een bord onthulde waarop te lezen staat:

“Aangeboden aan de Theosophical Society als liefdevolle herinnering aan H.P. Blavatsky, door sommige van haar dankbare pupillen die ze het Licht bracht - 17 Nov. 1908.”

Blavatsky Bungalow is door de stille schoonheid van de campus en de schatten in de Adyar Bibliotheek en het Onderzoekcentrum, een ideale plek voor studie.

De kern van de inaugurele rede van C. Jinarajadasa, de vierde internationaal president van de TS, op 17 november 1949, ging over de opening van de ‘*School of the Wisdom*’.

Bedoeling van deze school is om elke student de kans te geven de verschillende aspecten van de Goddelijke Wijsheid te bestuderen, in het gezelschap van studenten die de kennis over de theosofische Waarheden met elkaar willen delen.

De school wil deelnemers aanmoedigen om ware studenten van Wijsheid te worden. Door studie en reflectie, krijgen de studenten een mogelijkheid om creatief inzicht, in de fundamentele principes in de mens en het universum te bestuderen. De studiemethode is er vooral op gericht het individueel denken en zoeken te stimuleren om zo door de uiterlijke verschijnselen door te dringen tot de innerlijke Realiteit.

I.K. Taimni zei: ***“... Ik denk dat dit werk van de School van Wijsheid moet afgestemd zijn op zelf-ontdekking. ...de ontdekking van het zelf in onszelf door onszelf... het is ook omdat de krachtigste stimulans, die u op een mensenzijde voor haar spirituele ont-plooiing toe kan passen, het wekken is van de drang tot het vinden van haar goddelijke centrum”.***

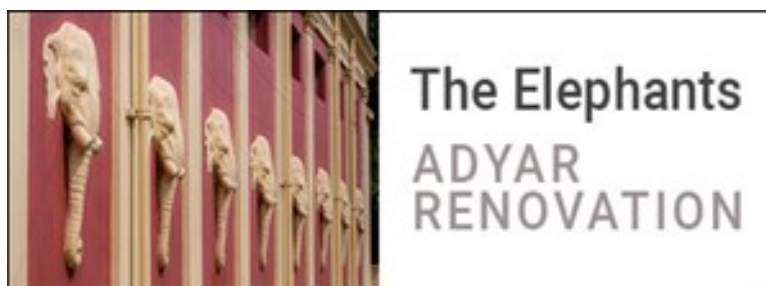
In 1964 suggereerde hij dat de School haar studenten dient aan te moedigen zich te engageren in onderzoekprojecten, wat door netwerk of geïnteresseerde en getrouwe theosofen van verschillende Secties over de hele wereld kan geschieden. Hij voegde eraan toe:

“Wat ik weet, is dat het hart van Adyar kan kloppen overal in de wereld, waar theosofen beslissend en vriendschappelijk handelen, als een kern van spirituele lering en dienst”.

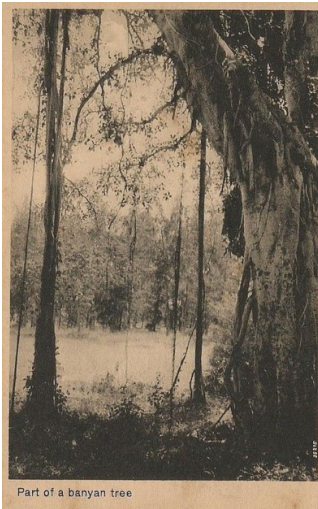
Naar het domein in Adyar reizen, de hoofdzetel van de Theosophical Society, en er enige tijd verblijven - hoe kort dan ook - geeft het gevoel te zijn beland in een waar paradijs.

Het domein telt, behalve een aantal belangrijke gebouwen, ook gebouwen die al jaren minder of niet meer gebruikt worden. De inventaris die enige tijd geleden werd opgesteld, vermeldt een totaal van 116 gebouwen – groot en klein – en al dan niet aan herstelling of vernieuwing toe. Een meerjarig renovatieproject werd uitgewerkt, want gebouwen vragen nu eenmaal een regelmatige herstelling of vernieuwing. Informatie over het renovatieproject is te vinden op

<http://adyar-renovation.org>

Als lid van de Vereniging konden we bij de voorstelling van het renovatieproject kennis maken met de rijkdom van het domein in Adyar. Wat hier opviel, was dat Adyar een plek is waar men zonder enige twijfel ook kan genieten van de stilte en de rust. Door de jaren heen werd het domein een plek waar de gebouwen met elkaar verbonden werden door prachtige tuinen, exotische bomen, planten en bloemen. Die enorme

Part of a banyan tree

<https://peacocktrail.wordpress.com/>

variatie aan beplanting danken we vooral aan C. Jinarajadasa (16/12/1875-18/06/1953). Raja, zoals hij wordt genoemd, reisde de wereld rond en gaf lezingen in verschillende talen. Hij had een heel bijzondere liefde voor planten en bloemen en uit alle landen die hij bezocht, bracht hij zaden mee naar Adyar.

Ook nu nog krijgt elke nieuwe Nationale Sectie, bij haar oprichting, haar eigen boom op een plaatsje op het domein. Een wandeling door deze groene oase brengt

ons dan onvermijdelijk bij een boom die dagelijks vele bezoekers aantrekt: de bodhiboom, of zoals hij beter gekend is de **Banyanboom**.

Adyar beschikt over een prachtexemplaar waarvan de ouderdom op meer dan 450 jaar oud wordt geschat. Sommigen zeggen zelfs dat het de oudste is in India.

Hoe dan ook, tijdens een storm in 1989 werd een deel van de oorspronkelijke stam vernield. Men vreesde voor het voortbestaan van de boom, doch – zoals men zegt – hernam hij op wonderbaarlijke wijze zijn groei. Mede door zijn goed gewortelde luchtwortels breidde hij zich verder uit. Heel wat personaliteiten zoals Mahatma Gandhi, de Dalai Lama, Annie Besant, J. Krishnamurti e.a. gaven voordrachten onder deze bodhiboom.

Tussen dit paradijselijk groen, waar heel wat exotische vogel- en andere diersoorten een ideale leefomgeving vinden, treffen we ook een aantal tempels en heiligdommen aan.

Niet ver van het hoofdgebouw vinden we de **Boeddha Tempel**. Een heiligdom, gebouwd in 1925 onder C. Jinarajadasa, dat een in grijs zandstenen beeld van heer Boeddha herbergt. Recht daar tegenover is een vijver met lotusbloemen, de Banyanboom en een Zen herdenkingssteen dat in 2009 werd onthuld.

Op de campus vinden we ook een architecturale schoonheid, de **Bharata Samaj Tempel**, niet-sektarisch hindoes heiligdom dat gekend is onder de naam "Tempel van Licht". Een ware trekpleister voor elke Adyar bezoeker want elke ochtend bij zonsopgang verzamelen zich hier mensen voor het bijwonen van de 'Bharata Samaj Puja'. (Zie *Het Witte Lotusblad* - zomer 2015).

Op zondag en andere belangrijke dagen kan men een Dienst bijwonen in de **Kerk van Sint-Michaels en alle Engelen**.

Het is een aantrekkelijke, niet-sektarische kerk waar kerkdiensten doorgaan volgens de rite van de Vrij-Katholieke Kerk. Dit onafhankelijk kerkgenootschap van gnostisch-theosofische signatuur, werd in 1916 gesticht door James Ingall Wedgwood en Charles Webster Leadbeater via de reorganisatie van een klein oudkatholiek kerkgenootschap in Engeland.

Niet heel ver van de 'tempel van Licht' zien we het **Zoroastrijsch heiligdom**. De figuren die zijn afgebeeld zijn Assyrisch.

Het zoroastrisme of mazdeïsme is een religie, oorspronkelijk afkomstig uit Perzië. De stichter is de mythische profeet Zarathustra (of Zoroaster), die ergens in het oosten van het tegenwoordige Iran of Afghanistan zou geleefd hebben, rond de 10de eeuw voor Chr. De leer is samengevat in het heilige boek van het zoroastrisme, de Avesta en wordt gekarakteriseerd door een sterk dualisme tussen goed en kwaad. De mens is ingeklemd tussen twee tegengestelde machten: Ahoera Mazda (Verlichtende Wijsheid) en Ahriman (Destructieve Geest), en dient in de eeuwige strijd tussen beide de kant van het goede te kiezen. Deze ethische keuze wordt samengevat in drie pijlers: goede gedachten, goede woorden en goede daden.

In 1937 werd de **Moskee** voltooid. Ze werd gebouwd volgens het model van de beroemde Parelmoskee (Moti Masjid) in Agra. Van alle heiligdommen op de campus heeft deze moskee het eenvoudigste interieur. Dit in overeenstemming met de leer van de Islam dat de opperste ENE voorbij elke voorstelling is.

De **Sikh Heiligdom** werd gebouwd in 1978. Het heeft een kleine en eenvoudige gebedshal welke symbool staat voor het directe pad naar het Goddelijke.

Het sikhisme is een monotheïstische religie die in het begin van de 16de eeuw ontstond in noordelijk India door de eerste leermeester Goeroe Nanak Dev (1469-1539). Het is een onafhan-

kelijk geloof, geïnspireerd op het hindoeïsme en de islam, maar het heeft een eigen religieuze identiteit.

Het sikhisme is gebaseerd op het onderwijs van tien goeroes, tien belangrijke religieuze onderwijzers en predikers. Het is een gescheiden en progressieve religie met als basisgedachten één God, gelijkheid, rechtvaardigheid en vrijheid voor iedereen. Deze religie doet een beroep op zijn volgelingen om een leven van discipline, hard werken, liefdadigheid en meditatie te leiden. Zij accepteert het bestaan van alle geloven en tolereert geen bevoordeling of onderdrukking op basis van godsdienst, kaste, kleur, geloofsbelijdenis, ras en/of sekse. De doctrines zijn vastgelegd in de Guru Granth Sahib, het heilige boek voor sikhs. Guru Nanak stichtte dit geloof met zijn ideologie van "Alle mensen zijn gelijk, vormen een onderdeel van het Goddelijke licht en kunnen de allerhoogste (spirituele) staat bereiken door samen te smelten of op te gaan in die ÉNE Almachtige God".

Wat men bij een bezoek aan Adyar zeker niet voorbij kan lopen, zijn de vele bustes die her en der op de campus werden geplaatst. Ook een **Garden of Remembrance**, een Tuin in Herinnering aan de oprichters, Presidenten, Vice-Presidenten en alle onbekende leden werd aangelegd, in de vorm van het TS embleem – de twee driehoeken die samen een ster vormen – en die omringd is door een lotusvijver. Onder andere Kol. Olcott, Annie Besant, Nilakanta Sri Ram en Radha Burnier werden er gecremeerd en de as van C.W. Leadbeater wordt er bewaard.

Met deze Garden of Remembrance sluiten we dit zomernummer 2017 af. Toch is er nog heel wat te vertellen over het domein, de thuisbasis van alle leden van de TS, in Adyar. Behalve dat de huidige president, Tim Boyd - net als zijn voorgangers - zijn kantoor houdt in de kamers waar eens HPB verbleef, kunnen we op het domein ook nog vinden:

The Garden of Remembrance
<https://peacocktrail.wordpress.com/>

- de **Olcott Memorial Higher Secondary School**, waar meer dan 7000 kinderen, voornamelijk uit de plaatselijke vissersdorpen, onderwijs volgen.
- het **Social Welfare Centre**, waar dagopvang wordt voorzien voor minderbegoede kinderen en ook vaardigheden worden bijgebracht aan jonge vrouwen.
- het **HPB-hotel** waar een aantal jongens die er school lopen, verblijven.
- het **Besant Memorial Welfare Dispensary**.

Stof genoeg om nog een nummer te vullen maar dit is voor een latere datum. De redactie van Het Witte Lotusblad hoopt dat met dit zomernummer iedere lezer, iedere theosoof, het belang van het domein in Adyar, deze kleine stip op onze aardbol, kan aanvoelen. De oorsprong van de energie die zich van hieruit over de hele wereld verspreidt, kent zijn oorsprong in het noeste werk van de oprichters van de Theosophical Society en in het werk, door de jaren heen, van alle theosofen over de hele wereld. Een energie van verbondenheid, van Broederschap, voor het welzijn van de hele mensheid.

De redactie wenst alle lezers een heel fijne zomerperiode en gaat nu zelf genieten van enkele weken rust, om met volle moed en energie vanaf augustus terug aan de slag te gaan.

Het nieuwe werkingsjaar van Loge Witte Lotus begint in september 2017. Graag toch even noteren dat er de eerste zondag van september **GEEN** lezing wordt gegeven.

Wie interesse heeft, kan die dag deelnemen aan de:

Day with the International President Tim Boyd

op **ZONDAG 3 SEPTEMBER 2017**

In het **ITC te Naarden, Nederland**

Alle informatie is te vinden op de website van het ITC-Naarden.

Wie graag meegaat en niet over het nodige vervoer beschikt, kan contact opnemen met Sabine Van Osta - GSM +32 486 631 997 of Lieve Opgenhaffen - GSM +32 476 879 968 of via email: info@logewittelotus.be